

retningslinjer herfor. Denne del af bestemmelsen svarer til de lovregulerede adgange, andre myndigheder, f.eks. retsvæsenet, har for benyttelse af embedslægevæsenet. Bestemmelsen åbner mulighed for, at Patientklagenævnet nærmere kan præcisere, hvordan det praktiske samarbejde om patientklagesagerne skal finde sted, herunder at nævnet nærmere kan fastlægge f.eks. i generelle retningslinjer, at embedslægeinstitutionerne i visse mere ukomplicerede sager ikke blot skal undersøge og oplyse sagerne, men også skal udarbejde en indstilling om sagens afgørelse til nævnet, typisk indeholdt i et udkast til nævnets svarskrivelse. Hvis nævnet ønsker videregående brug af embedslægerne end forudsat i lovforslaget, forudsættes Sundhedsministeriet inddraget i forhandlingerne herom.

I 2. pkt. fastsættes, at nævnet kan bestemme, at klagesager direkte kan indgives til embedslægeinstitutionerne. Herved åbnes mulighed for, at embedslægerne direkte og uden forudgående forelæggelse for Patientklagenævnet kan gå i gang med sagsundersøgelse og forberedelse, samt at forældelsesfrister afbrydes ved indleveringen til embedslægen.

Endelig er det i 3. pkt. lagt til grund, at den administrative forberedelse af patientklagesagerne henlægges til Patientklagenavnets sekretariat, idet den obligatoriske høring af Sundhedsstyrelsen afskaffes, dog således at der gives mulighed for, at Patientklagenævnet stadig kan høre Sundhedsstyrelsen i helt specielle sager.

Endvidere gives der mulighed for, at Patientklagenævnet kan høre Retslægerådet.

Til nr. 2

Bestemmelsen i § 19, stk. 2, sikrer, at det indklagede sundhedspersonale har pligt til at forsyne såvel Patientklagenævnet som embedslægerne i deres nye funktion for nævnet med de oplysninger og dokumenter, herunder journaler, som findes at være af betydning for sagen. Det forudsættes dog, at den pågældende af hensyn til tredjemand eller af hensyn til sig selv vil kunne nægte at give oplysninger i overensstemmelse med retsplejelovens regler om vidnefritagelse.

Til nr. 3

For at sikre, at Sundhedsstyrelsen fortsat kan varetage sine tilsynsopgaver med sundhedsforholdene, herunder sundhedspersonalets faglige virksomhed efter centralstyrelseslovens § 4, er det i stk. 3, 1. pkt., fastsat, at Patientklagenævnet løbende holder Sundhedsstyrelsen underrettet om sin afgørelsespraksis. Samtidig gives der hjemmel til, at Sundhedsstyrelsen om fornødent kan rekvirere nævnets akter i de enkelte klagesager, jf. bl.a. kravet om lovhjemmel hertil i forvaltningslovens § 28 om videregivelse af oplysninger mellem forvaltningsmyndigheder. Herudover forudsættes det, at styrelsen udarbejder nærmere retningslinjer, der pålægger embedslægeinstitutionerne at foretage en direkte orientering af styrelsen f.eks. i sager, der vedrører gentagelsestilfælde, særlig alvorlige eller principielle forhold m.v.

Til § 2

Efter vedtagelsen af lovforslaget vil omlæggelsen af patientklagesystemet kræve en del forberedelse, herunder flytning og ansættelse af nyt personale, anskaffelse og indretning af nye lokaler til Patientklagenævnet, ændring af Patientklagenavnets forretningsorden m.v. Det skønnes derfor nødvendigt, at nyordningen først iværksættes pr. 1. januar 1994.

Det er fundet mest praktisk at gennemføre overgangen til den nye ordning således, at den gælder for alle klagesager, der rejses over for Patientklagenævnet 1. januar 1994 eller derefter, jf. stk. 2.

Da hovedindsatsen i klagesagsbehandlingen hidtil har ligget i Sundhedsstyrelsen, opstår der spørgsmål om, hvad der skal ske med de klagesager i Sundhedsstyrelsen, der ved lovens ikrafttræden endnu ikke er færdigekspederet. Ifølge den ny bestemmelse i § 19, stk. 3, kan Patientklagenævnet beslutte, at disse sager skal overgå til fortsat behandling i nævnet, uden at Sundhedsstyrelsen har afgivet udtalelse i sagen. D.v.s. at Patientklagenævnet kan vælge enten at lade Sundhedsstyrelsen færdigbehandle disse sager som hidtil eller selv at overtage sagerne, uanset hvilket stadium i sagsbehandlingen sagerne har nået.